

Big Day 1992 revisited

Berry van der Hoorn

De datum van deze Big Day werd wegens weersomstandigheden een week verschoven, waardoor er van de twee oorspronkelijke teams een aantal personen uitviel. Daarom werd besloten om één gemeenschappelijk team te vormen, bestaande uit Amon Gouw, Hans Groot, Ferdy Hieselaar, Pim de Nobel en ikzelf.

Slaapdronken zwalkte ik 's ochtends tegen vieren richting ingang Bleek & Berg, waar wij deze Big Day begonnen. In de verte klonk het naargeestige geroep van een Bosuil, welke meteen op papier vastgelegd werd als eerst gescoorde dagsoort. Verder kan ik me van de ochtend niet veel herinneren. Boven de Kennemerduinen vloog geloof ik een knorrende Houtsnip rond; een geluid dat erg veel weg had van het geluid dat één van de teamleden de hele dag uitte.

Van Duin & Kruidberg staat me helemaal weinig bij. We zijn daar nog even naar het observatiehutje geweest, dus daar hebben we waarschijnlijk wat watervogels gezien. Op het strand zakte het achterwiel van de fiets constant diep weg. Zodoende waren we genoodzaakt de afstand naar de pier vrijwel volledig te voet af te leggen. Erg vervelend. Op het strand en bij de pier werden uiteraard steltlopers, meeuwen enz. gescoord. Na enige onenigheid over de grootte van Dwergsterns en de kleur van Noordse Sterns in vlucht opgelost te hebben, konden wij weer verder. Land- en zee trek vielen overigens behoorlijk tegen.

Hoe dan ook, in de haven deden we de Zwarte Roodstaart en nu fietsten we via het "binnenland" terug naar Duin & Kruidberg. Hier hingen we bij de ingang rond en tickten we Zwarte Specht, Fluiters en op de fiets werd ook nog even een Grauwe Kiekendief ontdekt, hetgeen meteen de leukste dagsoort was (kun je nagaan...). Hierna zijn we geloof ik de Kennemerduinen ingefietst voor duinvogeltjes als Paapje, Groene Specht, Barmseis, Martin, Marianne enz. Deze laatsten wisten ons tips over een Bonte Vliegenvanger te geven.

In de inmiddels zinderende hitte sleepten wij ons voort door Bloemendaal waar we inderdaad een (relatief) fraai mannetje Bonte Vliegenvanger zagen. Verder vonden we daar Goudvink, Zwarte Mees en Staartmees. Zelfs het gezicht van het teamlid, dat de hele ochtend al liep te zeuren dat het niet goed ging, klaarde nu wat op.

Verder dus, vol "goede moed" naar Kraantje Lek en het Visserspad om ons daar maar eens op een duintopje te laten zakken. Links en rechts werden baltsende Sperwers ontdekt (of waren het nou steeds dezelfde?) en kwamen er wat Sijsjes met hun zeikerige geschreeuw over. Door maar weer, naar Aerdenhout, waar we wat vogels van hogere klasse als Vuurgoudhaan en Appelvink zochten, doch niet vonden.

Dan maar de polder in. Bij het Plasje werd weinig nieuws gescoord. Vervolgens maar naar het Meertje van Spaarnwoude; ook hier niets. Ik kreeg een beetje honger, maar nee hoor, we gingen weer terug naar het Plasje, waar weer niets gescoord werd op Richard Joosten na, maar die had toch weinig waardevolle tips. Zelfs de immer aanwezige Zomertalingen waren verdwenen. Ik kreeg nu toch wel honger, maar wat anderen vonden dat we eerst nog langs de Gruiters moesten.

In de Gruiters was het al wat beter: Lepelaar en Bosruiters liepen lekker te foerageren. Ik kreeg ondertussen zelf ook wel een waanzinnige honger, dus we gingen nu toch wel eten? Nee nee, een paar teamleden wilden persé nog naar de surfplas in de Westbroek, waar we eindelijk de verwachte Kleine Plevier en ook Patrijs zagen.

Inmiddels trok ik het echt niet meer van de honger, dus zochten (en vonden) we een snackbar in Spaarndam. Na onze maag gevuld te hebben met het nodige junkfood zouden we wel naar Ruigoord gaan. Nee hoor, eerst moesten we weer langs dat Plasje! Daar zat weer geen Zomertaling, doch wel een Noordse Gele Kwikstaart.

Onderweg naar Ruigoord vloog het langgezochte mannetje Zomertaling voorbij. Bij een plasje zat nog een Engelse Gele Kwikstaart, wat ons weer op een heel aantal soorten bracht. Ruigoord liet ons een aantal van zijn Blauwborsten horen.

Inmiddels begon het donker en koud te worden, dus wilden we opschieten. een passerende Ransuil werd dankbaar bijgeschreven. Een Zanglijster wist ons in verwarring te brengen door een Spotvogel te imiteren, welke wij nog steeds misten en dus ook niet meer vonden.

De Lange Bretten bood ons niks nieuws, evenmin als De Batterij en Oeverland de Liede.

Met een nieuw record van 128 soorten (het oude stond op 122½) reden wij huiswaarts, moe doch enigszins voldaan.